

НЕБЕ НА БЪЛГАРИЯ

ЗА БОТЕВ

Илия БЕШКОВ

И днес българският дух стои завързан в един възел, брулен от времето и стихии, гложан от покварата и скептицизма! И е неразвързан! Това е Ботев, който дойде да ни освободи, а направи от всички ни свои роби.

Любовта му и пълната му саможертва към народа и земята го направиха чуден, невероятен. По примера на Карджата и Левски, които пламенно възлюби и последва, той пожела да бъде между самодивите, братските орли и милостивите вълци, и може би сега е там.

пълнило, а смъртта беше победена приживе. Защо го понесохме в душите и в сърцата си? Защо пеем песните му и тръпки лазят по тялото ни? Какво получихме от слабите му ръце, та благодарността ни към него стана толкова огромна, а ние толкова немощни за нея?

Нима смъртта е приятна и гробът – удобен за почивка? Та не са ли по-приятни парковете на Париж и по-удобни хотелските легла? А народът – нима е сега повече роби или повече свободен оттогава? Кое от Ботевите желания е осъществимо, за да се убедим в разумността и ползата на делото му? Този „луд син“ всели в нас божествената си лудост и тялото му се сви като спаружена ябълка върху пръстта, която той целуна, и ние нито го потърсихме, нито го намерихме. Неговият дух обаче се понесе с песен и тревога над страната ни и стана небе на България.

В нея пеят същите роби ни и жънат същите жътварки – песните им се предават по радиото, а потта им се стича на същата земя. Слънцето изпича хляба на нивите, жари наведените гърбове – тънка пара се издига и от тях, и от разораната пръст. Като дъждовния облак

земята, като вълци бродят и вият, а хорската безнадеждност се търкаля като тръне от вятъра в полето. Земята е населена, земята е жива, земята пее и проклина... Какво ти даде тоя син, от кого искаше да те защити и кой му подшушна тоя подвиг – да умре, както всичките ти синове издъхват прави върху тебе? Сигурно е умрял от любов към тебе и от гняв към тия, които не те обичат. Най-простата и велика любов!

Той опозна своя народ чрез сърцето си и него даде, за да го запази от безсърдечните. Той даде на земята си своето име, а нас назова „свои братя невръстни“ – да помним и знаем и като него да мрем за тая чудно хубава и вечна майказемя. Ех, майко, ти ни раждаш и пак ни прибиращ! Какво ще правиш ти без песента, воплите и бунта на децата си? Ти би онемяла! Пощади децата си, които те обичат! Ще догорят ли запалените от поета надежди и ще стихне ли огънят на пламналия дух, обхванал простите народни души? Та какво са робството или свободата пред тоя огън и тая любов, които нямат начало, нито край. Без тях обаче смъртта и пустотата ще се вселят в сърцата ни, ще ни сковат и изпепелят, а ние ще обеднеем, па макар и всред най-тлъсто благоденствие.

Ботев прие онемялата и заглъхнала земя от дедите ни, надели я и я ожени за вековете, изяви българския човек, даде му път за изминаване, определи съдбата му и мястото му в света и историята, и с това го направи смислен за самия него, и задължителен за другите народи.

Без Ботев няма България! „На тая робска земя“ той стана небе, което я огрява и оплодява – самата нея и „свободния дух“ на тия, които я работят.

Той не пожела да направи повече, защото наистина няма по-велико от това – да оплодиш народа си, да превърнеш въздишките му в стих, плача му в песен и страданието му в подвиг и саможертва!

И в най-облачните и бурни дни, българската земя ще има своето слънце – Ботев!

Париж, 1939 г.

2 ЮНИ – ДЕН НА БОТЕВ И ПАДНАЛИТЕ ЗА СВОБОДАТА НА БЪЛГАРИЯ

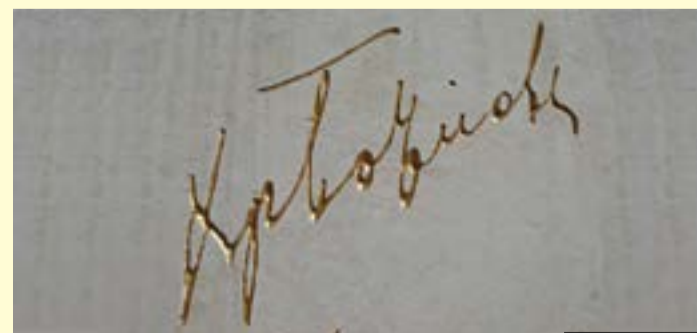
Тоз който падне в бой за свобода, той не умира!

НАРОДЪТ НЕ МОЖЕ ДА ТЪРПИ ТОВА УНИЖЕНИЕ

Нашият беззащитен и полуубиен народ, на плещите на когото тежи сичкият товар на робството и който по своето природно, човеческо и историческо право е законен владетел на България, Тракия и Македония, не може да търпи това унижение, което са търпели само

гладиаторите в Рим и евреите във времето на Тита и Навуходоносора, и с пълна вече вяра в своите мишници чака удобна минута и своят Спартак, за да преобърне Стара планина на вулкан и да покаже, че той не вярва вече на никакви и ничии обещания.

В. „Знаме“, бр. 9, 16 февруари 1875 г.

На стр. 12

Паметник-костница на Ботевите четници в Скравена.

Ботев видя народа, земята си, видя майка си и либето си, но вече беше много късно да се спре при тях – той ни ги посочи, отмина ги и „умря“, защото времето му се беше из-

тоя син, в най-чист порив, я напои с алената си кръв и върху нея, ведно с вятъра, прошемя неговият стих, затрептя като копие, забито в жива плът.

Стенанията, воплите, радостта и глъчката се носят като чучулигите и орлите над

Петко ПЕТКОВ

След като Европейската комисия (ЕК) и Европейската агенция по лекарствата (ЕМА) одобриха употребата на не докрай изпитаните ваксини AstraZeneca, Pfizer&BioNTech, Moderna и Johnson&Johnson, се разрази истинска „ваксинна буря“ между конкурентите на този пазар. Още повече, че някои от ваксините се оказаха опасни от коронавируса, срещу който бяха разработени, и в десетки страни, без България, употребата им беше преустановена. След това бюрократите в Брюксел и лидерите на страните-членки на ЕС постигнаха съгласие по още една тема: дигиталния ваксинационен сертификат, който влиза в сила от 3 юли. И с който притежателите му ще могат да пътуват из ЕС без да представят резултати от PCR тест или да бъдат карантинирани принудително щом прекратят границите на някоя страна-членка. Заради новия формуляр много българи, ваксинирани с две дози, ще трябва успешно да си вадят нови удостоверения. Принципът „Залудо работи, залудо не стой“ явно е възприет в ЕС,

за разлика от „Българския модел“.

Междувременно във Великобритания почина първият британец, имунизиран с ваксината на Pfizer&BioNTech – 81-годишният гражданин на Ковънтри, носещ впечатляващото име Уилям Шекспир. Никой не знае колко са досега жертвите на AstraZeneca, Pfizer/BioNTech и другите, одобрени от ЕМА и Американската агенция по лекарствата,

ваксини по света. Не личи и някой да се интересува особено от реалната им ефикасност и безвредност, защото погледите са впериени в гърчещата се в епидемията Индия с нейните 1,4 млрд. жители. А там смятат за успех дори това, че за първи път от 40 дни броят на новозаразените с коронавируса за едно денонощие спадна от над 400 000, на по-малко от 200 000, при „едва“ 3511 починали. („Милитър“/25.05.2021). За преживяваната в Индия трагедия обвиниха „индийския“ мутант на COVID-19. И толкова.

В нашето Отечество такива неща не стават, понеже сваленият от власт „Лидер“ Бойко Борисов и неговият министър на здравеопазването Костян Ангелов, оставиха на страната си един „Български модел“ от който, според тях, се учат в

последното безумие на бюрократите

ни хвърли направо в оркестъра. Защото ЕК разреши не употребата на някоя руска или китайска ваксина, а да се ядат жълти брашнени червеи!

Трябваше да дойде един нормален служебен министър на здравеопазването като доктор Стойчо Кацаров, за да разберем, че трета вълна на епидемията у нас изобщо не е имало, но тя ще ни връхлети наесен, ако ваксинацията се влачи, както при „най-успешното управление“ на Борисов.

цяла Европа и света като цяло. И у нас умират хора, но умират с медицинска помощ, дето се вика. И само черногледите критици на този „модел“ твърдят, че хората умират със, а не от COVID-19. Т.е., отиват си от т.нар. „придружаващи заболява-

ния“, които заради коронапсихозата оставаха не лекувани. Трябваше да дойде един нормален служебен министър на здравеопазването като доктор Стойчо Кацаров, за да разберем, че трета вълна на епидемията у нас изобщо не е имало, но тя ще ни връхлети наесен, ако ваксинацията се влачи, както при „най-успешното управление“ на Борисов. И че временното намаляване на броя на новозаразените и починалите за едно денонощие, се дължи на затоплянето на времето, а не на мерките, които бездруго не се изпълняват. Ето защо

последното безумие на бюрократите

ни хвърли направо в оркестъра. Защото ЕК разреши не употребата на някоя руска или китайска ваксина, а да се ядат жълти брашнени червеи!

Трябваше да дойде един нормален служебен министър на здравеопазването като доктор Стойчо Кацаров, за да разберем, че трета вълна на епидемията у нас изобщо не е имало, но тя ще ни връхлети наесен, ако ваксинацията се влачи, както при „най-успешното управление“ на Борисов.

Край на глуда! Кеф ти червей на скарата, кеф ти на супа! Оттук до плюскането на гъсеници, дъждовни червеи, жаби, змии, гущери, мравки, паяци, стоножки, бръмбари и прочие мърдащи твари, е само една

крачка. Тази „революционна“ новост беше пробутана от „националните“ телевизии на фона на шумотевицата около принудителното приземяване в Минск на самолета на „Райън Еър“, пътуващ за Вилнюс, на борда на който се е возил „опозиционният журналист“ Роман Протасевич. Естествено, от Вашингтон и Брюксел заплашиха Лукашенко с нови санкции, а пък той поиска от Запада да му плати за разносните около самолета. Стигна се до там, че редица авиокомпаниите отказаха да летят през въздушното пространство на Беларус, а на пътническите самолети на тази страна беше забранено да кацат на европейските летища. Президентът на България Румен Радев също осъди „въздушното пиратство“, но това не беше оценено от „божеството“ на ГЕРБ Бойко Борисов. Отново на пресконференция, предавана от „националните“ телевизии, Борисов се фокусира върху руския шпионаж и „мистката“ на служебното правителство в ДАНС, ДАР, ДАТО и други съчастници в незаконното предизборно подслушване на опозиционни политици. Излязъл за малко от мрака на неизвестността, Борисов сравни „мистката“ в службите с „изтреблението“ на интелигенцията след 9-ти септември 1944 г. И изтъкна заслугите на службите за разбиването на руската шпионска мрежа в България. Новоизлюпеният „герберон“, бившият костовист Даниел Митов, вече заместник-председател на ГЕРБ, също обясни

с реваншизма на президента

Радев, който не можел да прости на службите разбиването на руския шпионаж у нас! Но това, което каза Борисов по въпроса, надминава всички предходни русофобски паранои и намирици на подстрекателство към неподчинение. Според него, никога повече българските служби нямало да заловят и един руски

шпионин. А дали ще заловят някой турски, американски или британски агент? Човекът, който без санкция на съда върна на Ердоган хората, бягащи от неговата диктатура и хвърли 3,5 млрд. лева, за да може руският природен газ от „Турски поток“ да стигне през България до Сърбия, разиграва сцени на демократизъм, национален суверенитет, антикомунизъм и русофобия! По-точно проси опрощение от Байдън за миналите си, също толкова фалшиви флиртове с Путин.

Откога политическият слугинаж започна да буди гордост?

Георгиев има точно толкова основания за гордост, колкото уволнените преди него шефове

шпионин. А дали ще заловят някой турски, американски или британски агент? Човекът, който без санкция на съда върна на Ердоган хората, бягащи от неговата диктатура и хвърли 3,5 млрд. лева, за да може руският природен газ от „Турски поток“ да стигне през България до Сърбия, разиграва сцени на демократизъм, национален суверенитет, антикомунизъм и русофобия! По-точно проси опрощение от Байдън за миналите си, също толкова фалшиви флиртове с Путин.

Няма незаконно подслушване на 32-ма опозиционни лидери, докато не се намерят доказателствата за противното. Понеже от Спецсъда отречекоха да са давали разрешение за такива подслушвания, те може да са били разпоредени само от прокуратурата на Гербер Бойко Борисов. Отново на пресконференция, предавана от „националните“ телевизии, Борисов се фокусира върху руския шпионаж и „мистката“ на служебното правителство в ДАНС, ДАР, ДАТО и други съчастници в незаконното предизборно подслушване на опозиционни политици. Излязъл за малко от мрака на неизвестността, Борисов сравни „мистката“ в службите с „изтреблението“ на интелигенцията след 9-ти септември 1944 г. И изтъкна заслугите на службите за разбиването на руската шпионска мрежа в България. Новоизлюпеният „герберон“, бившият костовист Даниел Митов, вече заместник-председател на ГЕРБ, също обясни

с реваншизма на президента

Радев, който не можел да прости на службите разбиването на руския шпионаж у нас! Но това, което каза Борисов по въпроса, надминава всички предходни русофобски паранои и намирици на подстрекателство към неподчинение. Според него, никога повече българските служби нямало да заловят и един руски

Откога политическият слугинаж започна да буди гордост?

Георгиев има точно толкова основания за гордост, колкото уволнените преди него шефове

СУПА ДЕЛИКАТЕС

Европейският парламент и страните-членки на ЕС окончателно одобриха въвеждането на ваксинационен сертификат, който ще важи на територията на целия ЕС.

лучи определен брой избираеми места в общата предизборна листа. И това дойде от човек, който твърдеше, че няма място в една коалиция като ИМВ, двама от членовете на която – адвокат Николай Хаджигенов и Арман Бабякян, се били предлагали на други формации. Връщането на Татяна Дончева при Мая Манолова може да остави и двете зад борда на 46-то НС, но това няма да е незаслужено! Вече и те са част от омразното „статукво“. Друг е въпросът дали изобщо са излизали от него.

Съдбата е безкрайно шеговитата.

У нас се роди още една абсурдна коалиция, която условно може да бъде описана със съкращението ОПА. Т.е. „Оради, паспорти и аптеки“, ако използваме определението на Веселин Марешки за „Обединените патриоти“ в 44-то НС. Към него добавям и основния бизнес на „българския родолюбец“

просперитет, а от страх. Защото веднъж почувствали се изоставени, те може да направят неудобни признания за политическата им злоупотреба от страна на Борисов и ГЕРБ. Съхраняването им на постове обаче е по-абсурдно и от някоя странична предизборна коалиция, регистрирани се в ЦИК за изборите на 11 юли. „Движение 21“ на бившата социалистка и още по-бивша адвокатка на „Мултигруп“ Татяна Дончева и страничният ултиматум, който тя предава на Нинова, за да се присъедини към сформиранията около Столетницата коалиция, е пример за арогантност и претенциозност без покритие. Тя изглежда напълно сериозно настоя, в името на коалицията да се впише и Д-21, самата Дончева да стане съпредседател, а Файтонната ѝ формация да по-

лучи определен брой избираеми места в общата предизборна листа. И това дойде от човек, който твърдеше, че няма място в една коалиция като ИМВ, двама от членовете на която – адвокат Николай Хаджигенов и Арман Бабякян, се били предлагали на други формации. Връщането на Татяна Дончева при Мая Манолова може да остави и двете зад борда на 46-то НС, но това няма да е незаслужено! Вече и те са част от омразното „статукво“. Друг е въпросът дали изобщо са излизали от него.

Съдбата е безкрайно шеговитата.

У нас се роди още една абсурдна коалиция, която условно може да бъде описана със съкращението ОПА. Т.е. „Оради, паспорти и аптеки“, ако използваме определението на Веселин Марешки за „Обединените патриоти“ в 44-то НС. Към него добавям и основния бизнес на „българския родолюбец“

РЕАБИЛИТАЦИЯТА НА СОДОМ И ГОМОР

Архимандрит РАФАИЛ (КАРЕЛИН)

Към края на второто хилядолетие постепенно започна реабилитацията на жителите на Содом и Гомор. Оказва се, че делата на sodomитите не са имали характер на престъпление, следователно тяхното наказание е било незаслужено, а Мъртво море се явява паметник на един несправедлив съд. За тази реабилитация е нужно постепенно и последователно да се подготви общественото мнение, с което се занимават телевизията и пре-

сата. Сега у нас още няма еднополови бракове, както в някои европейски страни, но срамният разврат се счита за ненаказуем и напълно законен, нещо повече – обявен е за част от човешките права и свободи. Развратът – това не е физическо, а психологическо, по-точно – патопсихологическо явление. Човекът, загубил правилното си емоционално възприятие за света, не може да мисли правилно, превръща се в морален ренегат, не може да поддържа нравствеността, а същевременно на такива хора се дават различни постове и длъжности.

Общество, в което развратът не е осъден, вече не може да бъде наречено християнско. Развратниците правят онова, за което апостолът за-

бранява даже да се споменава, отнасяйки се към това като към позор на човечеството. Развратникът се лишава от това да бъде член на Църквата и даже да присъства на богослуженията до своето искрено покаяние. А сега нас ни уверяват, че това са само „нови цветове“ в палитрата на чувствата. Някои художници-авангардисти утвърждават, че торта – това е просто нюанс на цветовата палитра, за която могат да се рисуват картини...

Сексуалната патология – това е тежко заболяване, която може да разруши нация, да унищожи цял народ. Отците от най-известния грузински църковен събор, наречен Руисо-Урбийски, са написали, че този мерзък разврат е бил главната

причина за падението на Персия, а сетне на Византия. Сега Содом и Гомор се намират в етап на реабилитация дори в Гърция, която се явява като един от центровете на Православieto. Там видяхме една къща с наглия надпис „Содом“. Нещо повече – самото човешко сърце никак иска да се разтлее и да се превърне в Содом. Бог обещал да пощади Петоградieto, ако там е имало поне десет праведника, но такива не се намерили. Какво ще се случи с нас, когато между нас няма да има даже десет праведника, съхранили себе си от скверното и запазили душевна чистота? За това безмълвно свидетелства Мъртво море...

(Откъс от книгата "Вада на земята")

Тревогата на генералите на Франция

Франция е страна с неоспорими заслуги към европейската цивилизация. Велика сила, владяла много колонии, днес притежава собствен космодрум и ракетна отбрана, има мощна атомна промишленост и флот. На нейна територия обаче няма бази на НАТО. Факт, който подчертава френския суверенитет. С други думи, докато Франция е силна, „дълбоката държава“ няма шанс да види Европа достатъчно слаба.

В годините след ВСВ, поради безкритичното приемане на неолиберализма и концепцията за „права на човека“, във Франция „тайно и полека“ е нараствало едно разслояване, по линия на

език, етнос и религия. То се оказва съпроводено с непознато за френската традиция социално неравенство. Всъщност вече има две Франция, една от които е потънала в бедност и престъпност, и друга – живееща в своя паралелен свят. Жак Атали, когото наричат „говорителят на Ротшилдите“, най-цинично заявява, че: „Борбата за суверенитет е новото име на антисемитизма!“

За мнозина това означава, че глобалистите вече са набелязали марionетката за място на президента Макрон.

Но по-страшното е, че неофициалната статистика е безмилостна. Оказва се, че 37% от населението на днешна Франция (според Съвета за сигурност

на страната) има мюсюлмански корени. Натурализирането на афро-арабските имигранти става безпроблемно. Необходима е само декларация, че лицето обещава да бъде „солидарно с интересите на френската нация“. С получаване на паспорта имигранти от МАГРЕБА (Мароко, Тунис, Алжир) и други френски колонии, стават французи и статистиката не ги третира повече като имигранти. Те обаче продължават да си живеят по законите на Шерията, с няколко жени и ползвайки социалните помощи дори за деца, които още не са родени.

През 2020 г. във Франция станаха убийства на християни, които потресоха цяла Европа и ускориха създава-

нето на „народни дружини“ за отпор на ислямистите. В същото време французите са „безоръжни“. Дори за хладно оръжие по-дълго от шепата на човек, всеки може да получи 2 години затвор. На този фон и при тези обстоятелства, на полицията бяха зачислени оръжия с бойни патрони и те получиха правото да ги ползват при нужда, по предназначение. Грубо казано, алтернативите са две: или френски халифат, или гражданска война! Ето защо надеждите са отправени към военните, че ще предложат на френското общество радикални мерки за преодоляване на опасността от разпадането на Франция.

30RA

В края на април френските генерали от запаса и над хиляда действащи военни, се подписаха под обръщение до президента Макрон. Те предупреждават за опасността от „разпадане на Франция“ и искат властите да защитят страната от „ислямистите“ и „бандите от покрайнините“. Посланието е радикално изявление, което беше публикувано първо в малък сайт, а след това в крайно дясното издание „Valeurs Actuelles“, може би щеше да остане незабелязано, ако авторите не бяха заплашили Франция с държавен преврат и гражданска война. В резултат, писмото провокира шумен политически скандал, на който се наложи да реагира самият министър на отбраната.

Запасните генерали започват своето писмо така: „Ситуацията е критична. Франция е заплашена от нависнали над нея множество опасности“. Те са адресирали писмото до президента, до членовете на правителството и депутатите, което ги предупреждава за опасността от разпадане на страната, поради нерешителността и престъпното мълчание на властите пред нарастващата заплаха. Според тях, във Франция се създават анклавни, които са неподвластни на властта и, в които републиканските закони не се съблюдават.

„За нарастващото разпадане на страната имат вина и привърженици на т.н. „определен антирасизъм“, които се опитват да президиат омраза в обществото. Те презират нашата страна, нашите традиции, нашата култура и искат да я разрушат, присвоявайки нейната история и минало.“ – се твърди в писмото.

Съобщението беше поместено първо в сайта „Placed'Armes“, обединяващ запасните офицери. То трудно би могло да се нарече сериозно, но се оказа, че зад този проект в Facebook стоят 5000 души. Последва публикацията от списание „Valeurs Actuelles“, известно като край-

Реална ли е опасността от превръщането на Франция в халифат

но дясна трибуна с обвинения спрямо исляма и мигрантите. През 2015 г., след публикацията „Циганите-непоносима доза“, списанието беше признато като виновно за клевета и подстрекателство към ненавист, по отношение на циганите.

Сред генералите от запаса има военни, близки до „Националното обединение“. За инициатор на посланието се смята 70-годишният капитан от запаса Жан-Пиер Фабр-Бернадак. Той е напуснал военната служба в 1987 г. и после е работил в частна охранителна фирма. Фабр-Бернадак, след оставката си, е написал няколко книги и е оглавявал Отдел за осигуряване на сигурността на Националния фронт (сега прекръстен на „Национално обединение“). Той твърди, че никога не се е занимавал с политика, въпреки че като студент е членувал

в патриотични организации. Вестник „La Liberation“ отбелязва, че сред подписалите писмото фигурира генералът в отставка Кристиан Пикмал. През 2016 г. той е изключен от списъка на запасните чинове, в който попадат високопоставените офицери след завършване на активната си военна служба. Причината е неговото участие в забранен от политцията митинг срещу „ислямизацията на Европа“. Съгласно френските закони, действащите и запасни военни нямат право открито да участват в политиката. (След събитията в Кале, генералът е пребит. - б.пр.)

Неизвестен е точният брой на подписалите посланието, както и кои от тях още служат в армията. В списъка фамилията поддържащи писмото на сайта „Valeurs Actuelles“ са двадесет. Но се говори, че повече от

23 000 души са одобрили писмото. Писмото на „генералите от запаса“ можеше да остане незабелязано. В него няма конкретни обвинения по адрес на президента, както и конкретни искания. Бившите военни просто огласиха гледната точка, популярна между крайно десните политици и публицисти. Но вниманието беше привлечено от упоменаването на възможността от „гражданска война“ като алтернатива, в случай на продължаващо бездействие на властите. Целта на тяхната „опасна мисия“ ще бъде „спасяването на нашите цивилизационни ценности и спасяване на етническите французи на националната територия“.

„Ние виждаме, че време за бавене няма, иначе утрешната гражданска война ще ликвидира хаоса, но жертвите, отговорността за които ще бъде ваша,

ще наброяват хиляди.“ На практика става въпрос за опасност от държавен преврат, който е възможен от страна на военните от запаса. Но в писмото не се споменава дали имат поддръжка от действащите военни.

Масло в огъня подля и фактът, че отвореното писмо на военните беше отпечатано точно 60 години след неуспешния метеж на четирима армейски генерали в Алжир. Висши чиновници и политици не захвърнаха да съдят писмото. Министърът на отбраната Флоранс Парди заяви, че ако действащи военни са подписали писмото, то те ще бъдат санкционирани. Тя нарече текста „оскъблене на хиляди военни“ и обвини генералите за „призив към въстание“. Санкциите могат да бъдат от „уволнение от редовете на армията“ до „две години затвор“.

Писмото до президента Макрон беше пресрещнато или с осъждане, или с мълчание. Официален отговор от Елисейския дворец така и не последва. Министър-председателят Жан Кастекс заяви, че „военните представляват само себе си и не трябва да им се обръща внимание“. Единствената негова критика беше по адрес на лидера на „Националното обединение“ Марин льо Пен, която открито заяви поддръжката си за „легитимния призив на запасните генерали“ към властите и ги призова от своя страна, да се присъединят към крайно десните в започващата битка за президентските избори през 2022 г.

Превод: Румен ВОДЕНИЧАРОВ

ВЕЛИКОТО И СВЕТЛО ДЕЛО НА СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ

Розалина ЕВДОКИМОВА

Телемост между Мурманск и Балканите

На 24 май, в Деня на славянската писменост и култура, за първи път перлата на Северния ледовит океан – Мурманск, организира телемост, в който участваха София, Минск, сръбският град Нови Сад. Събитието беше посветено на годишнината от славянския ход „Мурманск – Балканите“ – една уникална експедиция през 2018 г., време на която, участващите в нея писатели, журналисти, общественици и представители на властта в Мурманска област, посетиха няколко държави, включително и България. Особено вълнуваща беше срещата с тях в СБЖ.

Телемостът се излъчваше от Мурманската областна библиотека и в него участваха депутатите от областната дума Сергей Дубовой, Владимир Мишченко, Лариса Круглова, Виктор Сайгин, Михаил Антропов, министърът на културата на Мурманска област Олга Обухова, Мурманският и Мончегорският митрополит Митрофан.

„Тази среща е в памет за нашите писатели, хората на словото, за Виталий Маслов и цялата оная група край него, която откри за нас този празник“ – каза митрополитът.

Участниците в телемоста в София, Минск и Нови Сад станаха свидетели на едно знаково събитие. По време на излъчването на срещата Мурманската епархия и регионалното Министерство на култура

меност и култура без отличени дали своя принос за духовното развитие? Това се случи отново в Мурманск, където от името на губернатора на Мурманска област с почетни грамоти бяха наградени участници в Славянския ход. Сред тях бе и колежката Иля Виноградов.

Изненадани останаха участниците в София, защото от името на губернатора на Мурманска област с почетни грамоти бяха удостоени Георги Йорданов, Калина Канева, Снежана Тодорова, Васил Попов, Илия Пехливанов, Олга Гурска и Розалина Евдокимова, с плакети на Мурманската Дума бяха отличени Георги Йорданов, Калина Канева и Илия Пехливанов.

В София, в Руския дом председателят на УС на СБЖ Снежана Тодорова представи участниците от българска страна. „По молба на Иля Виноградов, нашият уважаван колега и партньор, и кореспондент на ТАСС – каза Снежана Тодорова, – поканихме да участват в днешната среща Калина Канева, уважаван журналист, зам.-главният редактор на в. „Антени“ и съосновател и главен редактор на в. „За буквите – о писменех“ Илия Пехливанов, журналистът от в. „Дума“ Васил Попов, който придружаваше паметника през целия път от София до Мурманск и участва в откриването му. Тук е и нашата колежка Розалина Евдокимова, която отразява с талантливото си перо на сайта на СБЖ всичко, което

Мурманск, 22 май 1990 г. Пред паметника на братята Кирил и Методий. От ляво на дясно: писателят от Мурманск Виталий Маслов, Владимир Гиновски - автор на паметника, Н.В.Пр. Натанал, митрополит на Неврокопската епархия и писателят С. И. Шурганов.

до тази наша инициатива. Тук е нашата колежка от двуезичния вестник „Русия днес – Россия се-

нашият уважаван колега и голям русофил Станка Шопова, която е председател на фондацията „Устойчиво развитие на България“. С нас също е аташето на посолството на РФ в България и добър приятел на България Надежда Воробьева и представителят на РКИЦ и Руския дом в София Коста Пеев, занимаващ се дълги години с проблемите на образованието. Гост също е и нашият голям приятел от Института за космически изследвания и зам.-председател на Дружеството на завършилите в ОНД и Русия „Найден Геров“ Пламен Ангелов, както и представителите на Руския дом, които са и нашите домакини на срещата. Трябва да ви предам топли думи на благодарност от името на Георги Йорданов, който по здравословни причини не може да участва в телемоста.“

Снежана Тодорова сподели, че у нас в България не просто тачат и обичат този ден, но и от 1856 г., отбелязваме Деня на славянската писменост и култура, като празник в цялата страна и почитаме заслу-

гите на създателите на глаголицата светите братя Кирил и Методий и на техните ученици, създали кирилицата.

„Особено ми е приятно, че в нашата среща участват не само известни ръководители и дейци на културата от Мурманск и Мурманска област, но сред участниците видях и уважавания професор Людмила Карпенко, д-р на филологическите науки, известен българист и голям приятел на България – каза Снежана Тодорова, – която ще отбележи днес с нас нашия празник.“

Снежана Тодорова изрази надеждата, че както през изминалите столетия сме били заедно, така ще бъде и в бъдеще, и че в това е, великата идея в светлото дело на светите братя Кирил и Методий. Тя благодари също и за наградите, с които са отличени български дейци, което е радостно и същевременно неочаквано за всички участници в срещата.

Видимо развълнувана, към приятелите в Мурманск се обърна и журналистката Калина Канева. Припомняйки девиза на героя от нашето освободително генерал Скобелев: „Само невероятното може да бъде вероятно“, тя свързва по този начин спомените си за незабравимия Виталий Маслов.

„Целият му живот и всичко, което е направил са доказателство, че невероятното може да бъде вероятно – каза Калина Канева. – Кой да предположи, че един човек може да замисли и осъществи с много свои съдейници първия празник. Аз и Илия Пехливанов бяхме едни от първите, които научихме, че ще има северен прилив, както Илия наричаше случилото се в Мурманск – първият празник на нашите славянски общности. Разбира се, бих искала сега да кажа много неща, но си мисля, че незабравимия Виталий Маслов щеше да бъде щастлив, че днес младите неговии последователи работят в синхрон с ръководителите на града и областта, а паметникът, който стои повече от 30 години на брега на Северния ледовит океан е доказателство, че празникът на славянската писменост вече е традиция и този юбилей, а и този телемост, са доказателство, че невъзможното става възможно. Радавам се, че кауза на Маслов да съхрани нашето общо духовно и културно пространство ще бъде кауза на всички нас и бъдещите поколения.“

На стр. 6

ВЕЛИКОТО И СВЕТЛО ДЕЛО НА СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ

От стр. 5

От града на люляците - Ловеч се включи и негово Високо Препосвященство Гавраил, митрополит на Ловчанска епархия, който е присъствал на откриването на паметника. Освен за делото на равноапостолните братя Кирил и Методий той припомни за срещите си с известни творци на града. От Полски Тръмбеш също се включиха и споделиха, че все още помнят спомените от срещите си с участниците в Славянския ход „Мурманск – Балканите“. Кметът на града Георги Чакров заяви, че славянската култура за всички нас е обща и припомни, че градът е участвал в масштабния проект - фестивалът „Вратата на Слънцето“.

От Сърбия в празничния телемост се включи и известният музикант Александър Кучич, който говори за обединяващата роля на славянската писменост. Според него всички славянски народи ни обеди-

От ляво на дясно, седнали: Розалина Евдокимова, Станка Шопова, Калина Канева и Снежана Тодорова. Прави: Васил Попов, Илия Пехливанов, Надежда Воробьева, Коста Пеев и Пламен Ангелов.

азбука от светите братя Кирил и Методий. Отбелязвали са го до Октомврийската революция, а през светско време традицията е била прекъсната.

държавен празник, чието статут е утвърден през 1990 г. „В Мурманск е възродена традиция, чието значение е велико, тъй като обединява по-

рата и в Самара. „И тъй като съм от Самара, ще кажа за връзката между Самарското знаме и този празник – каза Людмила Борисовна. – Вижда-

Излъчва Мурманск.

нават езика, културата, духовността. Осъдително е, че днес много от тях се навървят върху Русия, смята той. А от Минск прозвуча поздравления за празника от председателя на Съюза на писателите Анатолий Матвиенко.

Особено вълнуващо беше изказването на доктора на филологическите науки и професор в Самарския университет Людмила Карпенко, която говори под мотото „Самарското знаме като символ на славянска взаимност“.

„Преди всичко изразявам поклон към скъпите жители на Мурманск – създатели на традиция за възраждането в Русия на празника на писмеността – каза проф. Карпенко. – В Русия наоколо празникът е дошъл от България и за първи път по решение на Синода е отбелязан още през 1863 г. във връзка с 1000-годишнината от създаването на славянската

Тя припомни, че през 1986 г. на честването на равноапостолните Кирил и Методий в Мурманск се е получил друг мащаб –

коленията и осигурява приемственост на културата“ – смята проф. Людмила Карпенко. Тя сподели, че през 2004 г. са органи-

На най-северната точка на планетата Самарското знаме бе развято от капитана на ледоразбивача Олег Шчапин.

бил е възроден Денят на славянската писменост и култура като

зирали и отбелязали Общоруския празник на писмеността и култу-

ните на него свети Кирил и Методий олицетворява и благодарността на Русия към България, откъдето в Русия е дошла писмеността. А Русия е връчила на България Самарското знаме, което става боен стяг и символ на освобождението на страната от турско робство.“

Тук ми се ще да допълня, че преди три години за първи път в историята на Северния полюс на него беше развято копие на една от светините на България - Самарското знаме. На най-северната точка на планетата знамето бе развято от капитана на атомния ледоразбивач „50 години победа“ Олег Шчапин, на борда на който светинята достигна дотам, и от отговорния секретар на Мурманската областна обществена организация на Съюза на писателите на Русия Марина Чистогонова.

„За първи път в историята на Северния полюс се случва подобно събитие - да достигне до него копие на свята реликва, каквато е Самарското знаме, изработено в

Негово високопреосвященство Гавраил - митрополит на Ловчанската епархия.

даме при вас копие на Самарското знаме в залата, от която се излъчва телемост, виждаме го и във всичките Мурмански ходове, виждаме изображението му и на първата страница на забележителния вестник на Илия Пехливанов „За буквите – о писменех“. Всичко в историята е свързано. И Самарското знаме по най-непосредствен начин е свързано с паметта за създателите на славянската писменост. На едната му страна е изобразен ликът на Божията майка Застъпница, на правляваща Всевишния в защита на православния славянски свят. На другата страна на знамето в качеството им на светци, чието покровителство осенява армията, са изобразени братята Кирил и Методий. Знамето е като символ на правата вяра, на православните ценности, на зрънцата, които служат на Кирил за създаването на буквите. То с изобрази-

Мурманск“, съобщиха за сайта на СБЖ от компанията ФГУП „Атомфлот“. А свидетели на церемонията на полюса бяха 120 туристи от различни страни, пристигнали с кораба на ледения връх на планетата. „Радостни сме, че хора от Китай, Америка, Бразилия, Германия вече знаят какво е Самарското знаме, какво е Освобождението на Балканите“ – сподели тогава Чистогонова.

Мурманск отбелязва също и юбилейните дати от 35-годишнината от първото честване на Деня на славянската писменост и култура в Мурманск и 30 години от тогава, когато 24 май стана официален държавен празник в Русия. От Мурманск припомниха великото дело на писателя Виталий Маслов всеотдайно работил и възродил след дълго прекъсване и забравя традиционните чествания на делото на Кирил и Методий.

Сега БСП е длъжна да представи конкретно и експертно своите виждания за утрешна България

Уважаеми другарки и другари, делегати на XIV-ата Конференция на Софийската градска организация на БСП,

Доклад на Калоян Парзов - председател на ГС на БСП-София, на градската конференция за погребване на листите за извънредните парламентарни избори на 11 юли 2021 г., проведена в София на 27 май т.г.

В навечерието сме на нови парламентарни избори, този път предсрочни. Изборите, както е известно, ще се проведат на 11 юли, т.е. след малко повече от месец. Това изисква от всички нас, не само да сме се поучили от грешките и пропуските, допуснати в предходната кампания за редовните парламентарни избори, но и да сме мобилизирани да поемем или да участваме със сериозни позиции в управлението на страната.

Анализите на районно, градско и национално равнище показват, че на парламентарните избори от 4 април БСП претърпя тежка загуба. За първи път през трите десетилетия след промените, и то след седемгодишен период в опозиция, БСП получи толкова съкрушителен резултат - 480 хил. гласа, а това означава, че сме получили с 25 хил. по-малко, отколкото на парламентарните избори през 2014 г. след управлението на Орешарски, обявени от председателя на партията за катастрофални.

Трезвата преценка разкрива, че сривът на доверие към БСП на изборите от 4 април, наистина е безпрецедентен, особено в големите градове, където е съсредоточен трудовият потенциал на България. И то при положение, че 11 години държавата ни се управляваше от партия ГЕРБ, довела България до просенка тояга – да заеме последно място по развитие в ЕС. Този застой в държавата породи в нас, членовете на БСП, усещането, че няма как, че сякаш вече е предопределено нашата партия да спечели убедително парламентарните избори.

Да, ама не! Гласоподавателите, колкото и да е тежко да го констатираме, не ни припознаха като сериозна управленска алтернатива. Дано сега, в тази предизборна кампания, покажем нови идеи, ново поведение на отговорни политици.

Иначе в резултат на изборите от 4 април т.г., ГЕРБ вече не е управляваща партия. Този факт е заслуга, както на парламентарната опозиция в лицето на БСП, така и на партията на протеста. Краткият живот на 45-ото Народно събрание показа също така, че Бойко Бо-

рисов е в пърна парламентарна изолация.

Дали тази тенденция ще се запази и на предстоящите избори зависи от действията на служебното правителство, но и от всички нас. В този план, ние, членовете и дейците на БСП, сме призвани да подкрепяме активно и настъпателно усилията на служебното правителство да демонтира порочния

гична революция, без повишаване на ръста и качеството на производството няма как да бъдат решени останалите въпроси на ежедневието. Няма как да се реализира справедливостта върху базата на икономическата ни изостаналост, на унищителната бедност и мизерия.

Всъщност, вече е пределно ясно: истинската лява полити-

модел на управление на държавата. Такива са и очакванията на избирателите.

Сегашният предизборен период ни разкрива възможности да представим далеч по-конкретно и експертно обосновано своите реалистични управленски виждания за развитие на икономиката, на здравеопазването, образованието, науката и културата, на социалната сфера, селското стопанство и т.н. Да посочим пътя, по който България ще се придвижи от последно място по развитие в ЕС към по-горни позиции.

Действително, партията разполага с един цялостен документ „Визия за България“, марка и твърде общ с оглед на жанровите му характеристики. След пандемията, обаче, ситуацията в България съществено се промени, проблемите изпъкват с много по-значима острота. Очакванията са за нови управленски идеи и интелигентни решения, ефективно конкретизирани. И тази конкретна управленска програма още утре да може да я представим пред обществото.

Моите очаквания са в една нова управленска програма категорично да заявим, че без силна икономика и техноло-

общество на знанието България се превръща все по-определено в територия на нискотехнологичните производства. Както и на претендиращи за екологична съобразност мощности, непосредствено като социална цена за българските граждани.

По време на Тройната коалиция чуждестранни инвеститори като американската Ай Би Ем, бяха избрали България

последните 30 години България беше принудена рязко да намали зеленчукопроизводството и овощарството си, за да отглежда на плодородната българска земя монокултури като рапицата, например. Не се съмнявам, че ще настъпни време, когато в управленска програма на БСП ще намерят място разработки за това, на каква основа да развиваме външногърговските отношения, където да търсим пазари за стокопроизводството си. Според мен, първата стъпка в тази насока ще е опитът на нашата държава да си върнем т.нар. традиционни пазари от близкото минало. А те, известно е, са най-вече в Русия и Близкия Изток. Орбан не проучим опита на десния Орбан за създаване на съвместни предприятия със западноевропейски, американски, руски, китайски, японски, и т.н. инвеститори, както и политиката му унгарските стоки да бъдат преимуществено продавани на големите пазари в Русия и Изтока, а което му позволява да провежда такава социална политика, каквато социалистическа Унгария не е успявала да провежда.

Защо ние, лявата БСП, да не може да си позволим такъв подход за икономическо и социално възраждане на България, член на ЕС и НАТО, а десният Орбан може да прилага този подход в Унгария, също като нас член на ЕС и НАТО? И стига сме се ръковолили в този случай единствено от това, че Орбан е десен политик. Десен политик, който обаче се възползва идеално от китайската сентенция, че не е важен цветът на котката, а важно е да лови мишки.

Обобщено. Убеден съм, че е необходима нова международна политика за възстановяване на традиционни приятелски и икономически връзки. В интерес на нашата е, ние, от БСП, да посочим, наред със САЩ, за свой стратегически партньор и Русия. Да започнем активен диалог с Китай и Виетнам. Нека се опитаме да изградим високотехнологични центрове съвместно със САЩ и Япония. Нека започнем да развиваме съвместни предприятия с китайски, руски, японски инвеститори, с инвеститори от Близкия Изток и Латинска Америка. Да потърсим възможности за търговия с повече държави извън ЕС.

Приказка за наивници е, че пазарите на големите държави в ЕС очакват наши стоки. Добре известно е, че през

Тревожно е, че в днешното

Сега БСП е длъжна да представи конкретно и експертно своите виждания за утрешна България

От стр. 7

Нека настърчим разработването на българска ваксина и да договорим производството на други ваксини в наши фармацевтични предприятия. Това не противоречи нито на европейското ни членство, нито на ангажиментите ни с НАТО.

Нужно е максимално да се възползваме от Плана за възстановяване и устойчивост. На управленско ниво трябва да се създаде оперативен орган – вид разплащателна агенция, която да насочва, управлява и контролира средствата. Наред с укрепването на българския бизнес, важно е средствата да бъдат използвани за развитие на икономика, основана на високите технологии, за развитие на туризма, но и за възлови социални дейности.

Трябва да сме в състояние, още сега, в предизборния период, да конкретизираме с какво ще подпомогнем обезлюдяващите се региони. Да напомним плана ни за Северозапада, за Странджа или за родопския край. Времето на общите приказки изтече. Необходими са конкретни решителни мерки!

Необходимо е да заявим още сега, че ако БСП поеме управлението на страната, ще реализира АЕЦ „Белене“, като проект от особена значимост за националния ни интерес.

И още. Смятам, че като лява партия сме длъжни по-активно да защитаваме ценността „мир“. Да, България е член на ЕС и НАТО. И изпълнява своите задължения. Но ние, от БСП, би следвало, подобно на други партии в държави членки на ЕС и НАТО, да не мълчим по въпроси, свързани с възвличане на страната ни в различни противопоставяния срещу Русия, а да реагираме като представители на суверенна държава, която може и трябва да се превърне в цивилизационен мост между Западна Европа и Руската Федерация.

По отношение на здравеопазването. Нужно е много по-цялостно и в дълбочина да развием виждането си за здравната реформа. Това, че сме против по-нататъшното съществуване на болниците като търговски дружества е правилно. Но какво предлагаме? В София, например, са съсредоточени един от най-добрите болници в страната – общински, държавни, частни. Над 22 от тях са със статут на университетски болници. Тук е съсредоточена най-

модерната апаратура. В столицата работят и голяма част от българските лекари.

Ковид кризата показа, че България трябва да се гордее с високоподготвените си лекари. И в същото време, че нашата политическа класа не е на нужното ниво на отговорност, когато става въпрос за такава всеобхватна криза като тази с пандемията.

Но по-конкретно. Налага се да бъде предложен нов модел за финансиране на система-

фалшифицират и манипулират обективни факти от нашата история и култура.

Ние трябва да поемем ангажимент, че ще възродим качеството на масовото българско общинско и държавно образование, ще поставим акцент върху възпитателната работа и ще дадем равен шанс на всяко българско дете. Още от първия ден на бъдещото 46-то Народно събрание парламентарната ни група ще трябва да настоява за нови програми по

щежитията.

В дълг сме пред научната общност и пред културните дейци. Наложително е да бъдат увеличени институционалните средства, отделени за развитието на науката. Да се стимулира публично-частното партньорство, с активно съдействие от страна на държавата, за развитие на високотехнологични развойни центрове. Не може да приемем налаганата теза, че в България не били нужни особени инвестиции за научна и развойна дейност. В обществото на знанието подобна теза ни обрича на застой, бедност и на злепоставяща ни зависимост от държави, които инвестират в наука.

Що се отнася до културата, БСП е задължена да стимулира главно националната култура, разбира се, заедно с представяне на ценностите на европейската и световната култура. Нужно е да поставим акцент и върху творческите съюзи – да подкрепят държавна субсидия, с която да решават творческите задачи, социалните въпроси, да поддържат своята собственост.

А сега за най-обезпокоителния проблем – демографският. Новото правителство след 11 юли ще трябва да започне без никакво отлагане работата за преодоляване на демографската криза. Тук спадат мерките за стимулиране на младите семейства. Стимулиране на младите хора, които живеят в граничните или малките населени места. Преодоляването на неразумните разлики между възможностите на големия град и липсата на перспективи в малкото селище.

Нужно е час по-скоро ръководството на БСП да подготви проект за национална програма за пълноценна интеграция на ромите у нас. Нужно е най-сетне нашата партия да подготви документ за нова нейна политика в смесените райони на страната, за активизиране на партийно-организационната й дейност сред малцинствените групи.

Както се вижда задачите, които поставям, изискват новият парламент бързо да излъчи управленски екип, в който БСП да има решаваща роля. Проблемите в страната изискват диалог, търсене на национален консенсус.

В същото време, призовавам ръководството на партията да започне разговори по бъдещо коалиционно упра-

вление на страната с партии, които имат потенциал да бъдат представени в 46-ото Народно събрание. Искам да предупредя че, ако след 11 години в опозиция БСП отново остане извън управлението на страната, тя ще бъде обречена на биологично изчезване.

Така че, изключително важно през сегашния предизборен период, до 11 юли, е БСП да съумее да представи пред българското общество левия разказ за бъдещето на България след десетилетното дясно управление на Борисов.

И нека нашите кандидати за народни представители си спомнят, че социализмът не е агресия, не е проява на омраза, а е солидарност, грижа за ближния, тревога за оцеляването на човека.

Това е задачата, която стои пред нас. Ако не се справим с нея, няма да можем да убедим партийните членове, няма как да мотивираме симпатизантите си, няма как да разширим периферията си.

С две думи казано, няма как да подобрим резултата си от 4 април. Предстои ни също да направим няколко стъпки, които да разширят днешната ни представа за коалиране на леви партии и движения у нас.

Уважаеми другарки и другари,

Дотук се опитах да разкрия онова, което избирателят очаква от лявата партия БСП. Съжаление, имам усещане, че не си извакохме докрай поуки от предишните парламентарни избори и сме на път да повтарим същите грешки.

Темата за отговорността е ключова. За да продължим напред е важно да си изясним кой, кога и как поема отговорност за взетите решения. Диалогът в партията е нарушен. Разминаването между ръководството и структурите на партията е на път да се превърне в стил на партийно управление. Не е естествено, когато „отгоре“ се налагат водачи, граждански квоти, в противовес на мнението и аргументите на партийните организации, след това да им се търси отговорност за постигнатите резултати.

На 25 май Националният съвет утвърди предложението на председателя на партията за водачи на листите. За София водачите са същите като за предишните избори: др. Христо

ГОДИШНИНА, КОЯТО МОЖЕМ И ДА НЕ ЧЕСТВАМЕ, НО НЕ БИВА ДА ЗАБРАВЯМЕ

Христо ТЕПАВИЧАРОВ

Продължение от брой 20

Източна Тракия и днес остава в границите на Турция, чийто национален интерес е да запази владенията си и наложения политически порядък в държавата, която наследя от Османската империя. Българският национален интерес по отношение на Източна Тракия е наследниците на прокудените и избити тракийски българи да се завърнат по родните си места, да получат обратно заграбените бащини имоти и да им се осигури правен и административен ред, който да гарантира ползването на притежаваната от тях частна и лична собствеността за интелектуалното и културно развитие и благоденствие на семействата им и на националната общност, към която принадлежат. Международната комисия „Карнеги“ констатира в своя доклад: Одринска Тракия е напълно опустошена. Бихме добавили опустошена умишлено, по предварител-

но подготвен и безскрупулно изпълнен план на турско военномандване.

Националният интерес изисква България да получи гаранции и права, които да й позволят да обезпечи сигурността и благоденствието на

по отношение на бъдещето на източна тракийски българи? Смятаме, че е възможно при едно условие, а именно: Турция да поеме отговорността за извършените от нея престъпления срещу човечеството – геноцид срещу тракийски-

чрез турските медии и турския политически и обществен живот не е път към приобщаване на Турция към Европа, която започва от България, нито път към бъдещето, към което са устремени и съвременните турски политици. Ако трябва

Бежанци от Тракия в Царево.

източно тракийските българи в свой интерес и в интерес на цялата източно тракийска общност.

Възможно ли е да бъдат удовлетворени националните интереси на България и Турция

те българи и да прояви готовност да изчисти името си от вековния позор и срам, с които съжителства в съвременния цивилизован свят. Отричането на геноцида и периодичното подхранването на неоосманизма

да дешифрираме преследваните от Турция с политиката на неоосманизма цели в отношенията с България и в частност по въпросите на тракийските

българи, нашият прочит изкривя тенденция към утвърждаване и оправдане на резултатите на извършения геноцид. От една страна противопоставяне на връщането на наследниците на прогонените и избити тракийски българи по родните им места в Източна Тракия. От друга страна опит за легитимиране на евентуално възстановяване на османската власт и порядки на територията, която понастоящем обитават прогонените тракийци – съвременна България! Копнежът на Анкара към неоосманизма не може да не провокира у всеки българин спомена за турско робство, за осъждението, което остава недовършено без окончателното ликвидиране на турско присъствие в България под всички възможни форми – административно и народностно, език и бит, правно и политическо, изкуствено поддържани режими от имперското присъствие по българските земи, останали да накуцват след изтеглилите се със силите на поробителя проводници на реваншизъм и разделение.

На стр. 9

Сега БСП е длъжна...

Проданов – за 23 МИР; др. Георги Свиленски – за 24 МИР и др. Корнелия Нинова – за 25 МИР. Пожелавам им успех. Надявам се обаче този път да не ни наложи да организираме избори при трайно отсъствие на водачите на листи. Надявам се също, че при определяне на представителите от гражданската квота на следващия пленум на Националния съвет, ще се има предвид, както спецификата на района, така и електоралната тежест на коалиционните ни партньори.

София е по-сложен град в сравнение с останалите български селища. Тук традиционната предизборна кампания, типична за останалите градове, сякаш няма толкова голямо значение. В София, където живее почти една трета от населението на България, изборите се влияят изключително от националната политика. Естествено и от поведението на БСП, от управленските решения, които предлагаме, от професионалната подготовка и качества на кандидатите ни за народни представители и др.

Софиянци са особено

чувствителни, когато ги поучават личности без професионален опит и доказан обществен авторитет. Така че на дебатите, в печата, в сайтовете, социалните мрежи, в телевизионните студия нека участват повече експерти и подготвени лявомислещи хора.

За всеки е ясно, че през последните тридесет години София е утвърдената цитадела на обединената десница. Същото важи и за втория по големина град Пловдив. Обединената десница, която е антикомунистическа и русофобска по своята същина, е реалният опонент на БСП. Изтъквам тези известни факти, защото, ако се водят разговори за съвместно управление с „Демократична България“, трябва да е ясно, че подобен съюз е възможен само при ясна програма за икономически растеж, без отстъпки в духовно-идеологическата област.

Както казах в началото, партия ГЕРБ не е на власт, но моделът им на управление не е

демонтиран. А в столицата се намира ядрото на държавната администрация, зависима от ГЕРБ. Към нея ще трябва да прибавим и общинската администрация. Административният вот няма да се преориентира толкова бързо от ГЕРБ към други партии. А и да има такива нагласи, едва ли ще са в полза на БСП.

„Има такъв народ“ са във възходящ тренд и няма причина да считаме, че той няма да се отрази върху изборните резултати в столицата.

И не на последно място, на предстоящите избори ще участва нов политически субект, базиран в лявото политическо пространство – проектът на Жан Виденов. За всеки трябва да е ясно: тази формация ще се цели в твърдото ядро на БСП.

Всичко това показва, че задачата ни в София е изключително трудна.

Ето защо е необходим пълен синхрон в работата на Националния предизборен щаб с Град-

родни представители в трите софийски МИР-а. Партийните ни организации са излъчили достойни кандидати, а ярки професионални биографии. За съжаление авторитети на БСП, хора с управленски и парламентарен опит, си направиха масово отводи. Една от причините е, че не ценим подготвените партийни членове, особено ако имат самостоятелно критично мислене.

Въпреки това, считам, че ще съумеем да подредим листи, в които да бъдат представени различни професии и сектори като право, икономика, високи технологии, здравеопазване, култура, образование, национална сигурност.

Разчитам, че кандидатите за народни представители ще се посветят изцяло на кампанията.

Пожелавам успешна работа на Градската конференция. На всички кандидати за народни представители, без значение на тяхното място в листите, пожелавам успех в кампанията!

Благодаря ви за внимание то!

ГОДИШНИНА, КОЯТО МОЖЕМ

От стр. 10

Няма българин, който би могъл да остане равнодушен пред твърденията на Ахмет Давутоглу, бивш министър-председател, академик, лидер на политическа партия, поставящ знак на равенство между „Rax Ottomanica“ и неосманизма и убеждаващ ни, че „Османските векове са успешна история, която сега трябва да възстановим“!

Въпреки мегаломанията на съвременните турски управници смятаме, че не мюсюлманите, български граждани, родени и живеещи в България са проблем във взаимоотношенията между България и Турция. Онези, които са останали след оттеглянето на османски поробител от българските земи, са останали като български граждани, идентифициращи се като българи, освободени от вековно робство, получили правото да се наричат български граждани, български поданици, принадлежащи към българската нация, а не към разпадащата се под натиска на цивилизования свят Османска империя. Но мюсюлманите, останали в България и не последвали изтеглящите се османски административни и военни сили, наричащи себе си до днес „български турци“, живеят и страдат от раздвоение на идентичността. Все още им предстои да се самоопределят – по какви критерии се считат за турци и по какви критерии се наричат българи? България е унитарна държава, обитавана от българи по етнос, рождение, съзнание, самоопределение, език, нрави и обичаи. България не владее нито и педя чужда земя, завоювана със сила от друга държава, с обитавашото тази земя население, което би могло да претендира за статут на малцинство, насилно отделено от етническото или верско мнозинството, останало в границите на съседна държава. Мюсюлманите, които се самоопределят като турци, на никакво правно основание не биха могли да претендират за право да обитават възстановената след Освобождението от турско робство през 1878 г. държава България, в качеството си на османски поданици или турски граждани. Онези, които се самоопределят като турци, независимо от религиозна им принадлежност, припознават де факто, както етноса, към който принадлежат, така и държавата, чиито поданици или граждани са и, която по право могат да обитават като своя родина. По силата на българското законодателство и приложимото международно право, т.нар. „етнически тур-

ци“, пребивават в България в качеството си на български граждани, не благодарение на етническия си произход или на изповядваната мюсюлманска религия, а в резултат на болезнения спомен и все още не изживените последици от насилствената ислямизация на стотици хиляди етнически българи в продължение на векове османско робство, известни като помаци и възприемани от голяма част от българската общественост като продукт на османската „цивилизация“, а не на българското Възраждане.

България продължава да проявява търпимост към двойното гражданство на лицата, определящи

турчин. Турското законодателство по гражданското състояние, проявява търпимост към двойното гражданство на преселниците „български турци“, възлизани на десетки, а може би и на стотици хиляди лица, реши-ли да съхранят и българското си гражданство след окончателното си установяване в Турция с цел, да запазят привилегиите, които гражданството им предоставя. Но проявата на търпимост към двойното гражданство не ни дава основание да направим извод, че Турция счита т.нар. „български турци“ за турци или, че ако ги счита за турци, те биха могли да бъдат и българи по някакъв признак! Българското гражданство не е достатъчно основание за опре-

ред и яснота в правата и задълженията, произтичащи от връзката гражданин-държава. Основната причина за това е лоялността, която гражданите на всяка държава дължат на страната, която им предоставя гостоприемство и закрила на тяхната лична и имуществена неприкосновеност. Освен лоялност гражданите или поданиците има и задължения към държавата, чиито граждани е, едно от които е да участва и да е на разположение, в случай на нужда, в опазване и защита на националната ѝ сигурност. Турците с двойно гражданство, по недвусмислен начин са изразили своите предпочитания и избор в живота кому са лоялни и чия

българските земи; идентифициране с турската нация и османско духовно и политическо наследство, съсед по територия на България, проявяваща и днес нескрити амбиции към възстановяване, под някаква форма на Османската империя; декларирани на лоялност и готовност за защита на сигурността, политическия и социален порядък на Турция в отношенията и споровете със съседите, включително с България.

В потвърждение на гореканозното, представителят на ДПС в Българското Народно събрание, на 29 април 2021 г., в заседание, предавано по българската телевизия, декларира, че „в България няма български турци. Има турци, родени в България!“ Какво има предвид под понятието турци може би остава неясно за българските народни представители, присъствали на заседанието, тъй като никой не реагира и не защита –

турци, по кой закон?

По турския или по българския?

В България живеят хиляди арменци, гърци, евреи, като български граждани и лоялни българи-сънародници. Макар да се гордеят с етническата си принадлежност, на нито един от тях не би хрумнало да се назове български арменец, български гърк, български евреин и т.н. Решаваща за тях е връзката със земята, държавата и народа, сред които са се родили и израснали, българското законодателство и правен ред, който съблюдават, нещомалко за всеки български гражданин...

Бившият министър-председател на Турция, Ахмет Давутоглу, определя ролята на не изтегилите се с Османския окупатор от освободените български земи лица, идентифициращи се като турци, по следния начин: „мюсюлманските малцинства, останали в наследството от Османската държава (в балканските държави), са фундаментът на политиката на влияние на Турция на Балканите“. В случая, с България фундамент за защита на турските национални интереси!

Нека припомним, че в България, връзката на едно лице с българската държава е единствено гражданството, а не религията, която изповядва, езика, на който общува, името, което носи или чувството за етническа принадлежност, което го гъделичка. Не може да има български турчин или турски българин, както не може да има дървено желязо. Член 66 на турската Конституция от 1924 г., както припомним-ме, е ясен и дава недвусмислен отговор на въпроса – що е то

Андрей GERMANOV

ЛОЗЕНГРАДСКИ БЕЖАНЦИ

Ах, със зловещи зарева смъртта от изток бавно шета и по тракийските полета изгарят хора и трева. За да остане твоят род, ти трябва, братко мой, да бързаш - със зъби просто да задръжаш омръзалия ти живот. Върви в нощта - докрай, догдето зорницата не заискри. ...А там, в оджака под котлето, напуснат огън ще гори.

В очи, потънали във скръб, неясни спомени ще плават и върху мършавия гръб на коня ще се олюляват три русички... Ще пада хлад, в клонака вятър ще играе. Скиталчества, бездомност, глад далечен бухал ще веецае. Назад ще се люлей полето и коня ще се умори. ...А там, в оджака под котлето, напуснат огън ще гори.

Къде, о, бедни бежанци, дечицата ще подслоните? Ще тлеят кости на предци и ще се сливат със тревите, и няма бащиния кът докрай окоето ви да зърне - едва ли някой ще се върне от вас назад по тоя път. И само птици във небето над границите ще летят, и въглените под котлето във спомена ви ще горят.

Дано ви погадат ръка! Дано ви срещнат нейде хора, дано край някоя река под небоята на простора упорството да победи! И някога от нищетата, от тая ваша болка свята един поет да се роди - да ви оплаче! И с тревога да освети една искра далечния напуснат огън, който в сърцата ви горят.

се като турци, пренебрегвайки ясният разпоредби на турското законодателство, дефиниращо понятието турчин! Според действащото турско законодателство, единственият критерий предоставящ право на дадено лице да се нарече турчин е, да има качеството на турски гражданин. Според член 66 на турската Конституция от 1924 г., „Всеки, свързан с Турция, посредством връзките за гражданство, е турчин“. Съгласно тази правна разпоредба, български гражданин не може да бъде

деляне на етническата принадлежност на дадено лице. Както отбелязахме, останалите в България мюсюлмани след изтеглянето на османските сили, са могли да останат единствено като български граждани, но не и като български турци или като турски българи! Незабавната отмяна на двойното гражданство и отнемане на българското гражданство на лица, притежаващи и турско гражданство, е целесъобразно и необходимо, за да се сложи

национална сигурност ще охраняват в случай на нужда – тази на Турция. Определили са и ценностната система, към която са решили да се придържат и, която са превърнали в основна характеристика на националния си живот и елемент на идентичността: изповядване на ислямската религия с целия ритуал, наследен от Османската империя; заявена и изповядвана принадлежност към турския етнос, съхранил паметта на многовековното поробване на

И ДА НЕ ЧЕСТВАМЕ, НО НЕ БИВА ДА ЗАБРАВЯМЕ

турчин!

Приложението на закона към всички граждани трябва и може да бъде еднакво единствено, когато те са лоялни към държавата, чиито граждани са. Лоялността към друга държава е предателство и в такива случаи говорим за задължения и наказателна отговорност, а не за права.

Проблемите, с които България се налага да се съобразява във връзка със статута на т.нар. „български турци“, не са от категорията права на човека, а са част от провежданата от Турция външна политика, претендираща за право на турската държава да контролира, манипулира и насочва т.нар. „своє малцинство“ в България и да участва във всички политически процеси у нас, включително в политиката и управлението на държавата! Тази политика, ако трябва да очертаем основните насоки от Освобождението през 1878 г., до днес, според редица политически наблюдатели, се основава на следните неосмански принципи:

- Българските турци са фундаментът на политиката на Турция към България;
- Проблемът с изселването на българските турци трябва винаги да стои на дневен ред и никога да не се решава окончателно;
- Изселването да се поддържа като не зарастаща рана;
- На българските мюсюлмани да се вътпява, че тяхната родина е Турция;
- Да се засилва верския фанатизъм;
- Да се предотвратяват всякакви опити на българските власти за издигане на културното и материално равнище на мюсюлманите; да се поддържа невежеството.

- Да се принуди България официално да признае наличието на турско национално малцинство на своя територия?
- Турската държава да получи право да се грижи за своето малцинство.
- Бъдещето да се изгражда с визия заложена в миналото – „Rax Ottomanica“;

На фона на тези доброжелателни хищнически намерения от страна на управляващата върхушка на турската държава, шумът който предизвика т.нар. „възродителен процес“ през 70-те и 80-те години на ХХ век бе израз на невежество и незрялост на случайно попаднали в политическите структури на властта, български претенденти за политици.

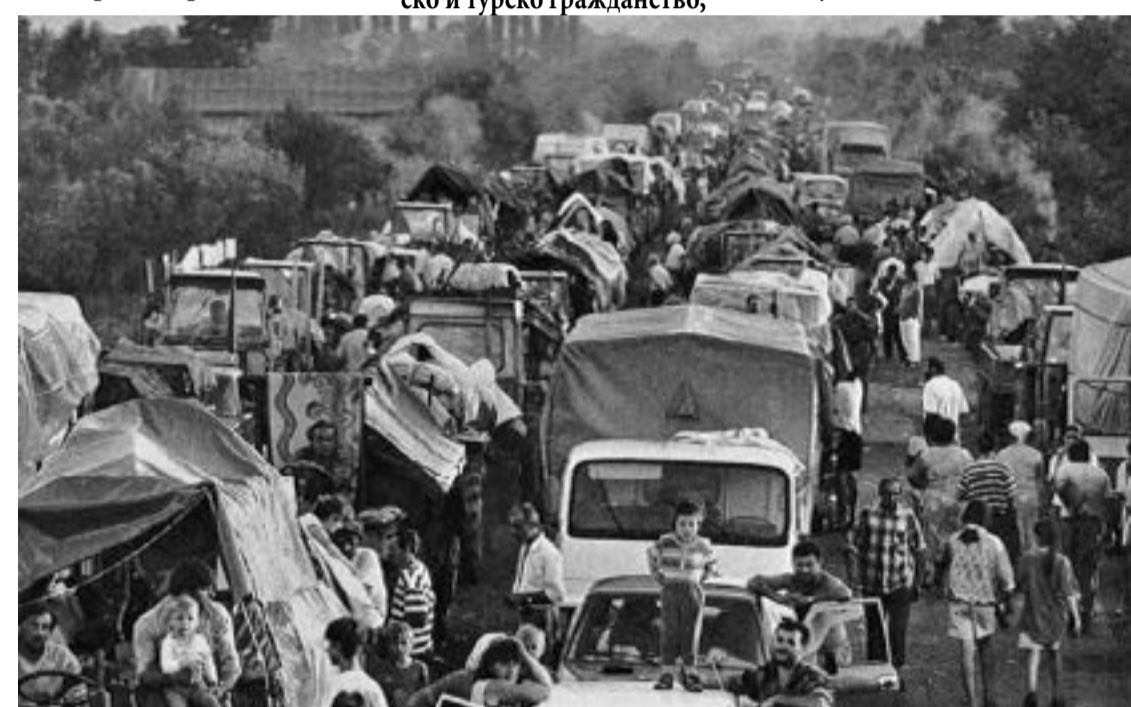
България е в дълг на своя български народ.

И сега не е късно да образува наказателни производства и да лиши от упражняване на политически права всички, които злепоставят държавата по кръга въпроси, свързани с т.нар. „възродителен процес“, да отстраня, ако има все още участващи в политическия живот, всички одобрени по един или друг начин Декларацията на Народното събрание от 11 януари 2012 г. по повод т.нар. „възродителен процес“. По този въпрос има само една истина и тя е, че това бе необходим отговор на агресивната нео-

се придържа към адекватни правила на политическо поведение, които, до колкото това е възможно, да съдействат за провеждането на взаимно изгодна, балансирана политика.

Българските компетентни институции следва да предприемат законодателни и изпълнителни действия в следните области:

- промяна на закона за българското гражданство и незабавна отмяна на двойното гражданство за лица с българско и турско гражданство;

„Голямата екскурзия“, 1989 г.

османска турска политика на намеса във вътрешните работи на суверенна и независима, поне по конституция, България.

Трайните интереси на България в политиката си спрямо Турция изискват установяването, поддържането и развитието на добросъседски отношения в интерес на двете държави. От всички съседни държави Турция най-добре познава България, тя разполага със значителен потенциал за влияние и възможности за ползотворно сътрудничество. На фона на фактите и събитията, характеризиращи турската политика към българите и България, и трайно наложилите се управленчески рефлекс в продължение на няколко века, характерни за отношенията между сюзерен и васал, политиката и на двете държави следва да претърпи коренна промяна като бъде изцяло подчинена и съобразена с изискванията и принципите на равнопоставеност, взаимно уважение и доверие.

В отговор на принципите, от които се ръководи Турция във външната си политика спрямо България, на този етап е неизбежно България да заяви и да

мение, да се внасят в специално създаден фонд „Тракийски изгнаници“ за посрещане на текущи разходи на наследниците на бежанците;

- Да се инвентаризират действащите между България и Турция договори и да се осъвременят, при необходимост;
- Всички преговори и разговори, по всящия между двете държави въпроси, да се подчинят на решаването на тракийския въпрос - връщане на отнетото по време на геноцида движимо и недвижимо имущество;

европейски сили, подобно на мандата на Антантата и управлението на генерал Шарпи на Западна Тракия след Първата световна война;

- Спешно да се договори и построи скоростна магистрала от Кишинев през Северна Добруджа-България, Македония и Албания, до Адриатика!
- Да се осигури и изгради инфраструктура за директна доставка на газ и нефт от Русия и бившите съветски републики през Черно море и Молдова.

Предстоят избори и смяна на управлявалата България политическа върхушка. Ако някоя политическа партия или сила не споделя нашите виждания по приоритетите в българската външна политика, би било разумно и целесъобразно да се откаже от претенции да се управлява страната! Тъй като нейното управление ще бъде в интерес на друга държава и чужди на българските граждани интереси!

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д-р. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОВ
Проф. д-р. Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р. ик. н. Тодор МИШЕВ
Фотографи Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
„Втора Зора“ ЕООД
Печат „Нюзпринт“,
София, ул. „Тинтяба“ 100

БАНКОВА СМЕТКА:
УниКредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F
Примат се оригинал по стандарт 30 реда,
56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приложен редакционно на 28.05. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

ДА СЕ СЪБЕРАТ РАЗПРЪСНАТИТЕ И РАЗЕДИНЕНИ СИЛИ НА НАРОДА

Народът е готов да захвърли своето робско рало и да се залови за решението на своята крайно несносна съдба; но нему, както и на всеки един народ, който се би намирал в подобно положение, не достига оная солидарност между неговите части, която е необходима, за да събере силите му в

едно цяло и да произведе желаното действие.

И наистина, в продължението на последните няколко години ние видяхме, че както народът, така и неговата емиграция не можаха да направят нищо отделно. На емиграцията не достигаше помощта на народа, а на народът не дости-

гаше помощта на емиграцията. И така от сичкото това се ражда въпрос, който ние няма как да сбъркаме, ако го наречем въпрос за нашето бъдеще и въпрос за нашето съществуване по лицето на земята. (...)

В. „Знаме“, бр. 5,
12 януари 1875 г.

ЕКЗАРХИЯТА ТРЯБВА ДА ПРИБЕРЕ РАЗПРЪСНАТИТЕ ЧАСТИ НА НАРОДА

Екзархията е такова учреждение, което има смисъл само за оние епархии, които не са още смъкнали от шииите си ненавистното фанариотско иго и които се раздират от убийствените пропаганди на гръцизмът и на сърбизмът. Ек-

зархията, повтаряме ние, е потребна само за това, за да прибере разпръснатите части на народът и да ги свърже в едно цяло. (...)

В. „Знаме“, бр. 16, 17 май 1875 г.

Паметникът на Христо Ботев на връх „Околчица“.

ЗАЩИТНИК НА СВОЯ НАРОД

Вие ни навождате факти, в които обвинявате българите и тяхната екзархия в това, че употребявали шпионства и инквизиции, за да побългарят нещастните сърби в Турция, и казвате, че ние ви не отговаряме на фактите, а ви псуваме. Добре, как искате вие да отговаряме на подобни факти, които вие сами основавате на филологическото безумие на Милоша Милоевича: че на Балканският полуостров от памтивека още са живеели сърби, а само 200 хиляди българо-татари дошли, и в късо едно време побългарили тие сърби? (...) Ние не псувахме (както правите вие) нито сръбския народ, нито сръбската интелигенция, нито свестните сръбски патриоти, а нападнахме само на оная патриотическа сволоч, „на която в кратуните се ритат конете на Душана“ и, на която целта е да разиграе тие коне на сякъде, дето само се чуе сръб-

ското (Драгашевичевото) „помози бог“. Ние не сме криви, че в тая патриотическа сволоч влазят и вие, и вашето правителство, и една доста голяма част от вашите „изображени мужеве“. А това ние направихме затова, за да ви покажем, че нашата емиграция знае какви причини са ви накарали да повдигнете такъв шум против екзархията и такива клевети против народът. Вам беше твърде приятно да ни пеете от една страна медоточивата песен на братството и на съединението и да ни лъжете с добрите намерения на „южнославянският Пшемонт“, а от друга страна да сеете прозелитизъм (бел. ред. - стремеж да се наложи собствената вяра) в западните краища на нашето отечество и да плетете своята етнографическа и политическа кошница. Но екзархията, която вие още от началото гледахте накриво, ви препречи път, емиграцията, която вие експло-

атирахте още от 1862 г. и досега, чрез дълъг и горчив опит ви позна кои сте и какви сте; а българският народ, когото вие сте лъгали още от началото на своето освобождение, отвърна от вас очите си, както отвърна и своите надежди. (...)

Защото по нашите географически и етнографически понятия, ние виждаме, че фактите, които ни навождате, говорят повечето за наша полза, т.е., че не екзархията насилва сърбите да приемат българизмът, а вие и вашето правителство правите това с българският елемент в Македония. (...) Следователно, не вие трябва да се оплаквате, че владиката Дамаскин е затворил училището ви, а ние – че вашата пропаганда си е тикнала носът не в своя чорап. (...)

Из статията „До редакцията на в. „Изток“, в. „Знаме“, бр. 20, 29 юни 1875 г.

БОТЕВ

Идва при мене
задъхан и потен
работник
и казва:

– Пишете за Ботев! –

“За Ботев ли? –
Седам.

Елате във среда
към седем.”

Никола ВАПЦАРОВ

Но ето че среда отдавна премина...

Навъсен, аз пъшкам
и късам листата.
Над покрива горе
моторите спорят
със влажната пролет
в света
и мъглата.

И нищо не идва.
Безпътната мисъл
в главата се мъти.
В гърдите тревога.
Преставам да пиша,
захвърлям листата,
дълбоко въздишам
и казвам:

– Не мога! –

Събличам се.
Лягам в леглото.
Заспивам.
Но ето пристига
навъсен работник
и пита:

– Написа ли песен за Ботев? –
За Ботев ли?
Чакай...

“Огряват звездите,
след туй на Балкана
излиза луната,
вълкът се промъква
и дебне в скалите
и светят очите му
в мрака.”

Работникът бърчи челото
и пита:

– Това ли е Ботев?
Пиши за жетварите там,
за теглото,
за черните кърви,
що пие земята,
за робската песен
и мъката в нея,
която люлее нивята.

– Какво ще го търсиш
в усойте, дето
и хищника днеска не броди.
Не виждаш ли? – Ботев
в очите ни свети,
та Ботев е тук, при народа.

– Ти падаш и Ботев ни казва:
“Вдигни го!
И дай във ръката му знаме!”
Подавам ръката си,
ти се надигаши
и крачиме рамо до рамо.

– Това е то Ботев.
А ти го усукваш.
Та тук за усукване нема!
Повзри се в живота,
и ето ти Ботев,
и ето ти цяла поема.